

DOSSIER

Carles Fages de Climent
(Figueres, 1902-1968)

El centenari del poeta, dramaturg i assagista Carles Fages de Climent, que ara commemorem, haurà estat el punt de sortida d'una àmplia campanya destinada a reivindicar la seva obra, que serà finalment editada, com seran també reeditats alguns dels seus llibres avui ja introbables. Des de la *Revista de Girona* volem manifestar el nostre suport a una iniciativa que comença a fer justícia al docte escriptor, el qual va saber conjuminar, amb rigor i habilitat, el vessant clàssic i el vessant popularista, sobretot en els seus versos, confegits amb una riquíssima aportació lèxica, abeurada en el seu profund coneixement tant del grec i del llatí (va ser membre fundador de la col·lecció Bernat Metge) com de la rica tradició popular. Per raons que no s'inscriuen en l'àmbit del judici literari, el deixeble d'Eugeni d'Ors (que poc abans de morir va prologar-li la *Balada del Sabater d'Ordis*) va ser deixat de banda, o simplement ignorat, pels qui constituïen oficiosament el mestratge cultural durant els anys de la represa, encara sota el franquisme. Aquesta situació, prolongada en bona part fins avui per una certa inèrcia, ha impedit que el valor i l'aportació renovadora de la seva obra fossin accessibles tant als estudiosos com als lectors en general.

Sorpren la varietat de registres que Fages de Climent mostra en el seu corpus poètic: l'esplendor lèxica alterna tant amb la cadència classicista com amb el refinament més esteticant o la verbalitat pouada en un coneixement exhaustiu del cabal popular. La seva versatilitat –des de la imatgeria preciosista fins al neologisme rupturista o la recreació artitzada del mite popular– depassa de molt qualsevol intent de compartimentació o etiquetatge restrictiu de la seva prodigalitat literària. Home exigent i rigorós a l'hora de donar per definitiu un text, com es pot comprovar revisant les seves correccions i sobrecorreccions en manuscrits, galerades, i fins la reelaboració entera de poemes publi-

Dibuix de
Josep Minstral.

cats, va insuflar –sense que per les circumstàncies que li va tocar viure se li reconegués– una extraordinària amplitud de referències a la literatura de creació del seu temps, a banda de les seves aportacions a la crítica literària i pictòrica.

Des de *Revista de Girona*, doncs, oferim la nostra aportació a la divulgació i coneixement de la seva obra. Jordi Pla exposa la biobibliografia fagesiana, així com les claus poètiques subjacents. Anna M. Velaz fa la dissecció de l'extraordinària influència que exercí, en l'obra de l'eximi escriptor empordanès, la poètica de Ronsard. Antoni Cobos, al seu torn, rastreja la petjada clàssica –sobretot la de Marcial– en els epigrames, mentre que Joan Ferrerós analitza el rerefons històric que embolcalla bona part de la seva producció poètica, teatral i en prosa. Montserrat Vayreda, amiga i col·laboradora del poeta durant molts anys, i que tingué cura de la revisió final de *Somni de Cap de Creus* per encàrrec del seu autor, exposa els records vivencials que en conserva. Finalment, el dossier inclou textos fins ara inèdits que il·lustren a pleret l'esperit i l'art de l'obra de Fages de Climent.

Benvingut centenari, que suposa l'eclosió d'un corpus literari que mai no hauria d'haver restat sebollit per raons que res no han tingut a veure amb la labor literària ni amb l'equanimitat crítica. Benvingut, sobretot, si l'any dels cent anys esdevé alhora l'any zero, és a dir, l'inici del ple reconeixement de Fages, de la seva recuperació editorial i de la difusió de la seva obra més enllà de l'àmbit en què es trobava epidèrmicament encasellat.

Carles Fages de Climent, del centenari a l'any zero